Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Udrag fra Araberen i Constantinopel
Titel:
Citation: ”Fjorten eventyr og fortællinger”, i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365988816/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Ørkenens raske Søn havde svunget sig op paa Hestens Lænd. Han understøttede nu den skjønne Tilsloredes Ryg med den venstre Arm, hvori han tillige holdt Hestebidslet. Over hans høire Arm hvirvlede han en tartarisk sammenrullet »Lasso« eller Hestefängersnare, der som en tam Slange fulgte ham paa enhver farlig Udflugt. Ligesom han vilde give Hesten Tegn til at sætte i Fiirspring, standsede han og kastede sin Kaftan over den fine bævende Skikkelse foran ham. »Stille, du Vindens Broder!« – hviskede han til Hesten, der drog Veiret stærkt til et Spring. Den syntes at forstaae ham og stod urokkelig som en Broncehest.

»Seer du hin høie Mand i Frankerkappen? Zuleima!« – hviskede Rytteren til den unge Qvinde. – »Jeg er ikke den Eneste, der vover at blive spiddet paa disse Pæle, naar Sol staaer op.«

»Hellige Profet! – det er ham – Ukyret – Sultanen selv – han gaaer forklædt her hver Nat og speider – han skjuler en spændt Pistol i hver Haand i sit Bælte. – Ingen Vagt maa røre sig for han skyder« –

»Godt! jeg har ogsaa Pistoler!« – hviskede Araberen og greb til sit Bælte; men han holdt hans Haand tilbage. »I det Øieblik et Skud høres, er Gaarden spærret af tusind Capidschis. – Stille! han seer os ikke her i Skyggen – han har fast dumme Øine – den gamle Tiger – han er mørk og tungsindig – hør! han taler høit med sig selv.« –

»Hist havde jeg 90 Hustruer – ikke een af dem var mig tro« – mumlede den gamle Sultan og stirrede paa Serallets Mure – »de sank alle qvalte i deres Sække hist i Bosporus. – Hm! nu har jeg to hundrede – de vil gaae samme Vei. Ha!« – vedblev han i samme Tone – »24 Millioner Slavesjæle holder jeg i denne Haand – ikke een vilde dog røre et Fingerled for at frelse mit Liv – skjalv de ikke alle for deres eget. 30 Vezirer svor mig Troskab ved Profeten – ikke een af dem holdt sin Ed – hist tørres deres afpillede Hoveder paa Pælene. – Feige som troløse« – tilføiede han med en haanlig Latter, – »hvem jeg sender Silkesnøren, qvæler sig selv af Gru for mine Bødler.« – Idet han afbrudt mumlede disse Ord, traadte han ind i Skyggen under Muren og standsede lige ved den sorte Hest, der stod som fastgroet og syntes at bære to Døde.

»Hvad er dette!« – udbrød Sultanen og traadte tilbage i Maanelyset, medens han føer med Hænderne ud af Bæltet med en spændt Pistol i hver.

»Den eneste af 24 Millioner Sjæle, som holder den Ed, han svoer